

Velké vítězství pravdy a lásky v der Tschechische Schweinerei

- A | 23. května 2024

SLOVENSKO: Projevy pravdy a lásky v čekoprasečáku neznají konce. Spáchali snad příznivci pravdy a lásky další atentát jako na Slovensku? Došlo snad k nějaké další křiklavé aplikaci Cancel culture? Nikoli. Rozhodovalo jen naše nejvyšší těleso justičních papalášů.

If you have a dick, you are not a chick, and if you have a cunt, your manhood is a rant. Tento malý aforismus věnuji všem progresivně-postmoderním neomarxistům z Ústavního soudu, tedy všem soudruhům soudcům.

Probereme si nejnovější velejudikát nejvyššího justičního tělesa agenta Pávka z trochu širší perspektivy.

Tentokrát se nám justiční papaláši neusnáseli proto, že by chtěli sprostě okrást důchodce spolu s vládou, ale chtěli využít nespokojenosti jedné feministické soudružky k páchání čím dál tím většího dobra. A tak soudruzi vydali Pamflet pod číslem jednacím Pl. ÚS 52/23, kterým se ruší část občanského zákoníku (§ 29), část zákona o specifických zdravotních službách a část matričního zákona, a to ve prospěch této soudružky, která chtěla být úředně pokládána za muže bez ohledu na to, že má frndu a ani nemá jakýkoli zájem na tom cokoli měnit.

Důvodem, proč feministická soudružka chtěla být úřední muž, bylo dle názoru našeho nejvyššího sboru justičních papalášů to, že se prý údajně jedná o osobu postiženou transsexualismem. Jak to papaláši zjistili a prokázali? No to se z judikátu nedozvíme. Ale na skutečnost, že papaláši něco tvrdí, aniž by to prokázali, jsme si již v našem „právním státu“ zvykli. Naše zákony (v justičními papaláši zrušené podobě), doposud umožňovaly transsexuálním osobám úřední změnu pohlaví, ale pouze tehdy, projdou-li celým procesem medicínské tranzice, která zahrnuje léčbu hormonální, následně kastraci a plastickou úpravu zevního genitálu do kýžené podoby.

Tohle se nyní mění. Justiční papaláši ve své nekonečné moudrosti naznali, že bude nejlepší, když každý, kdo se *cítí* jako osoba opačného pohlaví, než jakým ve skutečnosti je, by měl být takto úředně označen, přičemž dle justičních papalášů je to tak dobré proto, že se vlastně o nic nejedná, neboť se prý žádná práva a povinnosti od příslušnosti k pohlaví neodvíjejí, což jak víme a dále si vysvětlíme, je naprostý nesmysl. Ale také si vysvětlíme, jak doopravdy to justiční papaláši asi mysleli.

Co je a co není transsexualismus?

Abychom pochopili, co jsou ústavní soudci za paka, asi by bylo nejlépe si něco o transsexualismu napsat. Medicínská věda se transsexualismem začala vážněji zabývat od počátku minulého století, přičemž první transsexuál byl operován v roce 1922 v Německu, z německých medicínských časopisů taktéž tento termín pochází. První operace transsexuála proběhla, když Rudolf Dorchen *aka* Klein Dora Richter podstoupil nejprve orchidektomii a posléze si v roce 1930 nechal uříznout i pindíka, čímž se sice Rudi nestal morfologickou ženou, ale přestal býti mužem a úřady mu povolily i změnu příjmení na Dora Richter. Po nástupu Hitlera k moci nicméně pro novou transgender existenci neměli historičtí předchůdci dnešních neomarxistů a klimatických aktivitů příliš pochopení, tak se Rudi uchýlil na česko-německém pomezí v obci Ryžovna blízko Božího Daru (po odsunu Němců obec

kompletně zanikla a stala se součástí hraničního bezpečnostního pásma), kde žil až do roku 1939, odkdy se po něm slehla zem.

V roce 1930 byly v Německu z důvodu sexuální tranzice operovány i první vaginoplastiky, ovšem Rudi na tuto operaci neměl peníze. Od té doby byly tranziční operace postupně zdokonalovány, v roce 1938 byla popsána rekonstrukce penisu, která byla za účelem sexuální tranzice ženy na muže provedena v Aarnhemu v roce 1959. Posléze se zdokonalily i další operační postupy, především faciální plastiky, plastiky prsou, odběr žeber, transplantace tuku a konečně i relaxace a aproximace hrtanu k navození mužského, popřípadě ženského hlasu. Průkopnickou zemí v chirurgii transsexualismu bylo Dánsko.

Transsexualismus je stav, kdy se lidský jedinec nevyvratně identifikuje jako osoba opačného pohlaví, přestože jeho genotyp, fenotyp i jeho individuální vývoj je zcela bez jakékoli jiné anomálie. Nejedná se tedy o chromozomární aberaci, jako je kupříkladu Klinefelterův syndrom, či o syndrom testikulární feminizace, kdy se kvůli genetické vadě vyvíjí ženský fenotyp u jinak mužského genotypu, protože receptor pro testosteron není z důvodu genetické mutace funkční. Kdo studoval biochemii a embryologii, ten ví, že defaultní morfologie pro člověka je vždy ženská a mužská se vyvíjí pouze v případě, je-li aktivována metabolická dráha pro biosynthesu testosteronu a testosteron se naváže na příslušný funkční receptor, který dá do pohybu další metabolické kaskády, jež mají všestranný efekt na vývoj mužského fenotypu a dospělého muže.

Genotyp transsexuála je kompletně normální, zrovna jako jeho fyzické zdraví a fyzický vývoj. Jen mentálně se jedná o jedince, který se vnímá jako osoba opačného pohlaví uvězněná v jiném těle. Jak dochází k vytvoření přesvědčení, že je jedinec opačného pohlaví, než je jeho genetické a morfologické, nevíme. Vzhledem ke zcela standardní celosvětové incidenci cca okolo 0,07/100 000 obyvatel a rok, která se většinou manifestovala kolem 15. až 20. roku věku, stejně jako ze studií na dvojčatech se předpokládá, že jde o kombinaci jistých genetických polymorfismů receptorů pro pohlavní hormony a jejich interakci s mateřským hormonálním prostředím během intrauterinního vývoje (podobnou teorií se vysvětluje i vznik homosexuality). Pokud je to takto složité vysvětlení, pak to zcela jistě nebude pravda, nicméně genetika hraje u transsexualismu naprosto klíčovou roli. Podobně jako u homosexuality tedy býval kdysi dlouhodobý poměr mezi pohlavími prakticky identický 1:1.

Transsexuálové při a následně i po dospívání zažívají kvůli svému stavu významné frustrace spojené s neukojeným pohlavním pudem a nepochopením okolí, které je vedou k sociální izolaci, stavům deprese a k významné sebevražednosti, která se udává kolem 40 %, přičemž asi 60 % transsexuálů mívá během svého života manifestované sklony k sebepoškození. Ani současný pravdoláskařský přístup k jejich stavu na tom nic nezměnil.

Transsexuálové jsou nemocní lidé, které neumíme léčit, umíme jim pouze usnadnit jejich utrpení v tom, že se k nim jako k jednotlivcům budeme chovat s úctou a respektem a že jim umožníme sexuální chirurgickou a hormonální tranzici. Tento druh léčby je ovšem identický, jako kdybychom alkoholické abstinenci příznaky léčili dalšími dávkami alkoholu, tak to prostě je. Nic víc medicína neumí.

Největší problém je ovšem s diagnostikou transsexuality. Jak poznáme, že člověk se skutečně nevyvratitelně cítí být opačným pohlavím a není mu pomoci? Je nemožné diagnostikovat transsexualismus na podkladě objektivních kritérií. Diagnostika je de facto *per exclusionem*. Transsexuál konzistentně tvrdí, že je jiné pohlaví a nemá žádné jiné somatické onemocnění ani psychiatrické příznaky a v tom je ten problém. Drtivá většina - **70-90 % takzvaných transgenderů totiž má diagnostikovatelné psychické úchytky od normálu**. Když odmyslíme depresivní stav, který je přímým důsledkem jejich frustrace, vyjmenujeme si pouze některé z nich,

kteře samozřejmě znamenají, Ťe se o transsexuály v řádněm pŕipadě nejedná:

- Schizofrenik mŕže bŕt postiŤen bludem, Ťe je někdo jinŕ, pŕipadně i osoba jiněho pohlaví. Chirurgická tranzice (politicky korektně: sexual reassignment surgery, SRS) ani hormonální lěčba ani ŕředně uznání stav nezlepř, nŕbrŤ vŕznamně zhorř.
- Sexuální deviace. Sexuální devianti mohou tvrdit, Ťe jsou osoba jiněho pohlaví, aby se dostali k objektu jejich sexuálního zájmu. Není pŕilŕiř častě.
- Body dysmorphic disorder (BDD), ěesky dysmorfofobie, někteřŕ lidě se zkrátka nemají rádi a dysmorfofobici nemají rádi časti svěho řěla, pŕedpokládají, Ťe jimi za jejich domnělé ěi skutečné tělesné defekty lidě pohrdají tak, jako oni sami sebou, což je vede k sociální izolaci. Pŕedstírání transsexualismu je tak pro ně ŕnikovou strategií, ovšem provedení SRS se silně nedoporučuje, neb to nevede k vyřešení jejich potŕží.
- Psychopatie - vŕbec nejčastějšŕ problěm. Jde pŕedevřim o poruchy tzv. clusteru B, kdy dominují pŕedevřim narcistně a histriónřtŕ psychopati a hraniční porucha osobnosti. A zde pŕedevřim viděme, **proč se pŕi explozi řadatelŕ (ěi spŕiře řadatele) o změnu pohlaví pŕevaŤují biologické řeny**, neb pŕedevřim u řen se tyto formy psychopatie vyskytují, ěili v tuto chvíli je poěet tzv. transgenderŕ female-to-male dvakrát vřřší neŤ male-to-female. Pŕedstírání transsexualismu je jejich cesta, jak prudit svě okolí a stavět se do pozice oběti, prosazovat si svou pravdu. Kdo má zájem zjistit, jakě je evolučně-biologické pozadí řenskě hysterie, neět si pustě [tento podcast](#) od Karen Straughan, kterŕ je naprosto geniální.

Pŕedstavte si napŕŕklad, pokud mŕžete, Ťe jste blbá, tlustá, líná a indoktrinovaná neomarxistická naprosto bezcenná parazitně kráva, napŕŕklad něco jako [Ricarda Lang, poslankyně německěho Bundestagu za zeleně](#), která se Ťivě prázdnŕm mlácením hubou a zneuŕíváním silovŕch sloŤek státu, jen bez poslanceckěho mandátu. Nemáte se ráda a trpíte neukojenŕm vnitřněm pocitem vŕjimečnosti, kterŕ ve vás vyvolala patologická matka, když vás vychovala bez otce. Tento pocit vŕjimečnosti není ovšem jakkoli zpětnovazebně validován vařim okolím, které vámi pohrdá, což je podkladem pro bludnŕ kruh, kdy sama sebe pŕesvědčujete o svě vŕjimečnosti a vŕči svěmu okolí jste ěim dál agresivnějšŕ. ProtoŤe jste neomarxistická kráva, jste tedy, řňuk, řňuk, pŕesvěděena, Ťe vaře prekěrně situace není dána tím, Ťe jste blbá, moc řerete, a jeřtě ke vřemu jste líná jako veř, ale prostě tím, Ťe jste řena a ne muŤ, protoŤe jste utlačovaná obět. A protoŤe kromě patologického narcissismu jste i hysterka, začnete se spektakulárně dožadovat soudněho rozhodnutí o změně pohlaví. Nicméně: ve skutečnosti vám nejde o řádnŕ sex-assignment ale pouze o to na sebe upozornit a ŕčinit se zajímavou a sama si potvrdit svě vŕjimečné postaveně ve spoleěnosti - dyť kvŕli vám bude zasedat i plěnum ŕstavněho soudu! To ŕŤ je něco. Proto sice řádáte o ŕředně změnu pohlaví ale ne o chirurgickou tranzici, protoŤe podle Vařŕ neomarxistické progresivisticky-postmoderně indoktrinace je gender něco ŕplně jiněho neŤ to, co máte mezi nohama - je to jen sociální konstrukt, kterŕ vás drŕí v pozici utlačované. Tedy odstraníte konstrukt, odstraníte ŕtlak. Slepěí logika zaloŤená na premise, Ťe pŕvodně progresivistické dogma je pravdivě. Jakmile vám ovšem ŕřady potvrdí, Ťe jste muŤ, vře se rázem podle vařeho názoru změní.

Jinŕmi slovy, **jedno z vŕbec nejdŕležitějšŕch diagnostickŕch kritěriŕ bylo, Ťe osoba postiŤená transsexualismem je svŕm stavem natolik frustrována, Ťe vehementně chce pŕjět řětězcem mutilujěích zákrokŕ, na jejichŤ konci je její znovuzrození v nověm řěle**. ŕředně změna pohlaví pak měla bŕt jěř jen symbolickŕm zavrřením její tranzice, **proto to bylo v zákoně uvedeno správně** a konzultováno s patŕiěnŕmi odborněky, neboť zákonodárci evidentně vněmali i moŤnost zneuŕívání změny pohlaví. Chirurgická tranzice tak byla pojistkou, Ťe ten, kdo řádá ŕředně změnu pohlaví, je skutečně transsexuál a ne jenom pruděí psychopat.

I v bývalěm ěeskoslovensku se operace sexuální tranzice dělaly vřdy na pojiřtŕvnu a zdarma, což bylo jeřtě v období, kdy si to v USA a na západě mohli dovolit jen ti nejbohatřŕ. Ve spoustě věěi tak byla naře jinak ubohě zdravotnictvě napŕed proti jinŕm vyspělejřim státŕm. Po dlouhou dobu u nás

fungovala poměrně kompaktně organizované péče a mezioborová spolupráce pro podobné případy.

To se rozhodnutím neomarxistických papalášů nyní mění a v dlouhodobém horizontu půjde veškerá péče o transsexuály do kopru, jak si později ukážeme.

Progresivně-postmoderní neomarxisté páchají dobro

Nyní odbočíme od problematiky transsexualismu a pohlédneme na způsob jakým k tomu všemu došlo.

V 90. letech minulého století začala v USA třetí vlna feminismu, se kterou je transgenderismus neodmyslitelně spojen. Tato vlna se postupně rozšířila i do západní a střední Evropy spolu s koloniální nadvládou soudruhů z USA a byla toxicky exportována podobně jako finanční krize v roce 2008.

Třetí vlna feminismu představuje spojení postmoderních progresivistů a neomarxistů s frustrovanými a nenávisnými feministkami, kde daleko větší roli dostal stát. Já se ani nedivím, že jsou feministické soudružky frustrované, protože zatím vše, čeho dosáhly, vedlo k destrukci rodiny a životních jistot žen, pokud nějaké měly. Spojení neomarxistů a feministek umožnil pochod neomarxistů institucemi, vznik „vědeckého neomarxismu“ ve smyslu kateder gender studies pro obzvláště vypečené slepice. Základem progresivismu je ideologické učení „francouzských filozofů“ jako je Michel Foucault nebo Jacques Derrida, které vykazují tyto základní charakteristiky:

- **Nihilismus:** nihilismus je vyjádřen tvrzením postmodernistů, že „je nekonečné množství interpretací jak funguje tento svět a veškeré interpretace jsou si rovny“, jinými slovy, žádná tato interpretace neplatí a neexistuje objektivní pravda.
- **(Neo)marxismus a neomarxistická etika:** na události světa je třeba nahlížet logikou boje mezi utlačovatelem a utlačovaným. Ten, kdo rozhoduje, tak činí z důvodu arbitrárního uplatňování své moci. Co utlačovatel činí, špatně činí, co utlačovaný činí, je naopak vždy správně. Utlačovaný má právo na zničení svého utlačovatele (ať už skutečného či domnělého). Jestli se vám to zdá v rozporu s bodem 1, je to tak, ale čtěte dále. Neomarxismus a neomarxisté jsou produktem subversivní strategie KGB v 60. a 70. letech tohoto století (viz [zde](#)). Osud má smysl pro zvláštní ironii, a tak jsou pravdoláskařští neomarxisté nyní největšími gaučovými bijci ruské kultury, která je v podstatě konzervativní. Vaše postavení v sociální hierarchii se v neomarxistické realitě řídí tzv. [intersekcionalitou](#), která určuje, jak moc jste utlačováni, a tudíž jak moc vás mají neomarxisté preferovat a přerozdělovat ve váš prospěch státní dotace – například černoch je utlačován méně než černá žena a ta je utlačována méně než černá lesba a ta je utlačována méně než černá lesbická transžena a nejutlačovanější ze všech utlačovaných je černá lesbická transženská ekologická aktivistka na kole s migrujícím Ukrajinským demigenderem v přípojném vozíku.
- **Postmoderní neomarxistická epistemologie:** znalosti podléhají pokroku a jakýkoli fakt nebo artefakt, který je objevem a popisem stavu objektivní reality je jen dílem okamžiku a podléhá v čase změnám. Postmoderní neomarxisté zavrhnou empirii, aristotelovskou logiku a zejména hodnoty osvícenství, které se svým způsobem zaměřovaly na maximalizaci agregátního užítku, na kterých byla postaveno vnímání světa, moderní civilizace a její prosperita. Chybám při rozvoji poznání se prý nelze vyhnout. Jinými slovy, objektivní realita a pravda neexistuje, existuje pouze indoktrinace a moc, která indoktrinuje.
- **Manipulace jazyka.** Určitě víte, jak neomarxisté používají takové slova jako „inkluzí“ (ve skutečnosti se jedná o vyloučení v určitých případech) nebo „diverzita“, která v praktickém životě znamená uniformitu a cenzuru. A další slova – „trvalá udržitelnost“, „sebeuvědomění“ a tak dále. Již soudruh Lenin používal slovo „domácí otroctví“ pro ženy, které zůstávaly ženy a staraly se o rodinu, protože podle soudruha Lenina a o 50 později i podle amerických

feministek žena našla svobodu a seberealizaci jedině tehdy, když prodala svoji duši socialistickému podniku nebo korporátu. Neomarxisté tato slovní spojení používají v jednom kuse a podle toho ty kurvy taky poznáte.

- Zneužívání školství k indoktrinaci dětí v co nejmladším věku. Klasičtí komunisté sice využívali školství k propagandě, avšak drželi jeho relativně vysokou kvalitu. Pravdoláskařští neomarxisté se již o vyučování dětí nestarají a soustřeďují se pouze na propagandu. Školství upadá, Vaše děti budou mít potíže s hychkyrydytyny a lineárními rovnicemi, ale nepochybně se dozvědí o mnoha pohlavích, o tom, jak pohlaví je sociální konstrukt, jak je fajn, když si paní trenérka nechává předělat pindíka, o globálním oteplování, o tom, jak migranti jsou fajn a jak bílí muži páchají domácí násilí. Školský projekt jeden svět vládou financované neziskovky [má vysokou prioritu](#).
- Resentiment jako způsob ovládnutí mas. Vychází z toho, že životní úroveň většiny obyvatel je podprůměrná (viz Paretův princip). Judeokřesťanská kultura se s touto kognitivní disonancí vypořádávala tak, že slibovala ráj po smrti. Bolševici zase slibovali masám komunismus, tedy ráj ve vzdálené budoucnosti. Postmoderní neomarxisté nic takového neslibují. Pouze straší apokalypsou (všichni shoříme), pokud je nebudete poslouchat a nebudete jim platit výpalné do jejich církve. Vyznávání postmoderně-neomarxistické víry je vždy spojeno s nenávistí vůči jinak smýšlejícím. Postmoderní neomarxisté se živí nenávistí chudých vůči bohatým, černých vůči bílým, hloupých vůči chytrým, nemocných vůči zdravým, žen vůči mužům, veze se na zamindrákovanosti sexuálních menšin, živí, rozšiřuje a politicky směřuje tuto nenávist podobně jako nacisté vůči židům. Bílý heterosexuální otec je proto u opatrovnického soudu ve stejném postavení, jako byl žid v nacistickém Německu před rokem 1935. Toto postavení rovněž opakovaně aprobejuje naše nejvyšší těleso justičních papalášů.
- Chování podobné náboženské sektě: o náboženských dogmatech se nepochybuje. Diskuse se nepřipouští. Pokud se někdo snaží diskutovat, je stíhán pro ideozločin – popírání, podněcování, schvalování a podpora terorismu apod.

Transsexualismus a transsexuálové jako užiteční idioti neomarxistů

Samozřejmě, že v souvislosti s postmoderním neomarxismem dochází k explozi incidence domnělého transsexualismu a zároveň dochází i k intersexuálnímu shiftu ve prospěch žen – tedy ženský pseudotranssexuál female-to-male je 2x častější než pseudotranssexuál male-to-female. Ve skutečnosti je většina tzv. transgenderů hysteričtí a narcistní psychopaté, ale kdo komu vidí do hlavy? Sexuolog Weiss to zkoumat nebude, neboť má sám máslo na hlavě a zároveň čím více transsexuálů, tím více peněz a moci, tak co by se tomu stavěl na odpor. V devadesátkách byl obdobný boom mladých soudružek, které se oddávaly psychiatrické diagnóze zvané mentální anorexie, kde je jim všem dnes konec?

Postmoderní neomarxisté tvrdí, že transsexuálové vlastně nejsou postižení, podle jejich ideologie jsou jen „jiní“. Inu, odpovězte si sami. Pokud nějaká skupina lidí vykazuje sebevražednost 40 %, tak to s tou „jinakostí“ bude trochu složitější. Transsexuálové jsou asi stejně málo postižení jako Babiš junior, kterému sprostá neomarxistická pravdoláskařská soldateska taktéž nakecala, že je vlastně normální, aby se mohli dostat Babišovi seniorovi na kobylku. Justiční papaláši byli dokonce tak drzí a sprostí, že neváhali nemocného Babiše juniora s psychotickými symptomy vyslyšet před soudem a nechat si potvrdit od dvou pravdoláskařských soudružek psychiatryň, že jeho výpověď je „důvěryhodná“. Dobrej hnus.

A stejné je to i s transsexuály. Ti si žili desetiletí ve svém světě, který byl sice velmi složitý, ale měli nějakou podporu, každý chápal jejich těžký úděl, měli zadarmo operace a další péči. Dnes se jim do tohoto světa rozhodnutím justičních papalášů [začíná srát kdejaká pošahaná psychopatická chamrad'](#), která ve skutečnosti žádnou poruchou netrpí a jen chce všechny prudit svojí zvrácenou ideologií. Transsexuálové tak ztratí veškerou i tu malou sociální podporu, kterou kdy měli.

Dojde zajisté i na soudní procesy s lékaři, kteří se buď úmyslně nebo jen nevědomky budou chtít svézt na vlně modernity a následně spadnou do pasti, kterou na ně vykope kdejaký protěžovaný neomarxistický psychopat, který se nechá odoperovat, jen aby pak zjistil, že „mu to nevyhovuje“ a soudil se o velké peníze. Následně budou mít transsexuálové se svými tranzičními operacemi utrum, protože nikomu tohle právní riziko za to stát nebude a pochroumaná sociální podpora vykoná rovněž své.

Justiční papaláši z ústavního soudu se tak oficiálně přihlásili k progresivně-postmoderní neomarxistické ideologii. To samo o sobě je pochopitelně protiústavní, neboť dle článku 2 odst. 1 LZPS „Stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání.“ A nenávistná neomarxistická ideologie, to je horší než náboženství. Dokonce horší než islám. Vydávání judikátů ve jménu progresivně-postmoderní neomarxistické ideologie, která tvrdí, že gender je sociální konstrukt, je implicitní přihlášení se k ideologii zla, sprostáctví a nenávisti.

Kdo si ovšem myslí, že tento symbolický ideologický krok našich justičních papalášů bude mít nějaké širší konsekvence, bude zklamán. Pokud si myslíte, že se v rámci odsouzení za trestný čin prohlásíte za ženu, respektive homosexuálního transsexuála, a budete šoustat v ženské věznici jako liška v kurníku, nebo že jako žena budete lámat sportovní rekordy, pak vězte, že váš hlas u naší justiční chamradi do nebe nedojde a vnitřní konzistence rozsudků v čekoprasečáku je v příkrém rozporu s morálním nihilismem, který naše justice dlouhodobě vyznává – a právě tento nihilismus je pro pravdoláskařskou ideologii velmi typický.

Justičním papalášům se totiž stejně jako elitám globálních lichvářů neomarxistická progresivně-postmoderní ideologie velmi zamlouvá, neboť v rámci ní si mohou dělat v podstatě vše, co je napadne. Proto ta nádherná symbióza pravdoláskařských aktivistů s globálními elitami.

AUTOR: Challenger

[ZDROJ](#)